

عنوان مقاله:

تفنن ساختار و تنوع مضامین در ملمعات نور الدین عبدالرحمن بن احمد جامی

محل انتشار:

پژوهشنامه نقد ادبی و بلاغت، دوره 12، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حجت رسولی - گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

شلیر احمدی - گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

نور الدین عبدالرحمن بن احمد جامی، ملقب به خاتم الشعرا، شاعر توانای ایرانی قرن نهم هجری قمری است که به دو زبان فارسی و عربی تسلط داشته است. درباره تسلط جامی به زبان عربی، همین بس که الفوائد الضیائیه فی شرح الکافی، مشهور به شرح جامی در نحو از وی بر جای مانده است. وی توانسته است مضامین ادب عربی را به خوبی به زبان فارسی بسراید و علاوه بر آثار ارزشمند در نظم و نثر به زبان های فارسی و عربی و منظومه های متعدد فارسی، اشعار ملمع نیز از خویش بر جای بگذارد که خود از زمینه های ارزشمندی است که شاعران فارسی زبان در آن طبع آزمایی کرده اند. اشعار ملمع جامی استمرار ملمع سرایی شاعران دوزبانه است که در عین حال در تکوین و تحول ملمعات در عصر خویش ایفای نقش کرده است. درباره ملمع سرایی شاعران فارسی زبان، همواره این سوال مطرح است که آنان در تحول صنعت ملمع، چه نقشی ایفا کرده اند و از حیث ساختار و مضمون چه نوآوری هایی بدان افزوده اند؟ این سوال درباره ملمعات جامی نیز به ذهن پژوهشگران می خلد؛ از این رو، بررسی ملمعات جامی و تحلیل ساختار و مضامین آن به منظور دستیابی به میزان تنوع و نوآوری او در آنها موضوع این نوشتار است که با مراجعه به دیوان وی و با تحلیل ساختار ملمعات آن انجام پذیرفته است. بر اساس بررسی انجام شده، می توان به این نتیجه رسید که جامی در انواع ملمع از نظر ساختاری طبع آزمایی کرده و مضامین مختلف تغزل و وصف و مدح را موضوع ملمعات قرار داده و نوآوری هایی در ساختار آنها داشته است که به نوعی می توان آن را تفنن در سرایش شعر تلقی کرد.

کلمات کلیدی:

لملع، شعر عربی، شعر فارسی، جامی، دوزبانگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1923446>

